

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 463/2016
12.05.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Б., због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези са чланом 187. став 4. у вези са ставом 3. и 2. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адвоката Мр. Н.Ј. из Б., поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду 25К.бр.60/10, 1Кв.бр.450/16 од 23.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Б., адвоката Мр. Н.Ј. као основан, **УКИДА СЕ** решење Првог основног суда у Београду 25К.бр.60/10, 1Кв.бр.450/16 од 23.03.2016. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 25К.бр.60/10, 1Кв.бр. 450/16 од 23.03.2016. године, поводом жалбе браниоца окривљеног В.Б., адвоката Н.Ј. од 06.02.2013. године, а по службеној дужности, преиначено је решење Првог основног суда у Београду К.бр.60/10 од 30.01.2013. године и одбачен захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног В.Б., адвоката Н.Ј. од 18.01.2013. године, као неблаговремен.

Бранилац окр. В.Б., адв. Мр. Н.Ј. поднео је захтев за заштиту законитости против наведеног правноснажног решења, због повреде закона-чл. 261, 262. и 265. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да је повређен закон на штету окр. В.Б. у погледу трошкова кривичног поступка и да усвајањем захтева укине решење Првог основног суда у Београду 25К.бр.60/10, 1Кв.бр.450/16 од 23.03.2016. године и предмет врати

ванрасправном већу тог суда на поновни поступак и одлучивање о жалби окр. В.Б. против решења Првог основног суда у Београду К.60/10 од 30.01.2013. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењем против којег је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Б. је основан.

Основано бранилац окр. В.Б. у захтеву за заштиту законитости истиче да је Први основни суд у Београду, заузимајући становиште у побијаном решењу да је неблаговремен захтев окр. В.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка у предмету Првог општинског суда у Београду К.872/03, окончаног правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 927/10 од 21.10.2011. године, повредио одредбу члана 262. став 2. ЗКП.

Из списка предмета утврђује се да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 927/10 од 21.10.2011. године преиначена пресуда Првог општинског суда у Београду К.бр.872/03-02 од 24.12.2008. године у односу на окр. В.Б. тако што је овај окривљени ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 194. став 4. у вези са чланом 187. став 4. у вези са ставом 3. и 2. Кривичног закона Републике Србије, те одлучено да трошкови кривичног поступка у односу на окр. В.Б. падају на терет буџетских средстава суда. Након доношења наведене правноснажне пресуде, бранилац окр. В.Б. дана 07.12.2011. године поднео је захтев за доношење посебног решења о накнади трошкова кривичног поступка, са трошковником у прилогу и опредељеним трошковима у износу од 1.836.750,00 динара, а поднеском од 26.03.2012. године, поновио је захтев да суд посебним решењем одлучи о трошковима кривичног поступка, са напоменом да због измене Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката од 10.03.2012. године, прилаже нови трошковник на износ од 2.218.000,00 динара. Надаље, из списка произилази да је бранилац окривљеног поднеском од 19.10.2012. године ургирао поступање по захтеву за накнаду трошкова поступка од 07.12.2011. године, а по трошковнику од 26.03.2012. године и да је поднеском од 17.01.2013. године, примљеним у суду 18.01.2013. године, поновио захтев за накнаду трошкова поступка, уз који је, због измене Адвокатске тарифе од 01.01.2013. године, приложио нови трошковник на износ од 3.297.600,00 динара, те се изјаснио да повлачи трошковнике од 07.12.2011. године и 26.03.2012. године. Решењем Првог основног суда у Београду К.бр.60/10 од 30.01.2013. године одбијен је као неоснован захтев браниоца окр. В.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка од 18.01.2013. године, позивањем на одредбу члана 196. став 1. тада важећег ЗКП и чињеницу да је пресудом Врховног касационог суда Кзз 27/12 од 25.04.2012. године, уважањем захтева за заштиту законитости

Републичког јавног тужиоца, утврђено да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 927/10 од 21.10.2011. године у делу који се односи на окр. В.Б. повређен закон-одредба члана 368. став 1. тачка 11) ЗКП, у корист окривљеног. Прихватајући као правилно становиште изнето у првостепеном решењу, веће Првог основног суда у Београду, решењем К.бр.60/10,Кв.бр.816/13 од 25.02.2013. године одбија као неосновану жалбу браниоца окр. В.Б. од 06.02.2013. године изјављену против решења Првог основног суда у Београду К.бр.60/10 од 30.01.2013. године. Одлуком Уставног суда Уж бр. 1877/13 од 24.02.2016. године, у ставу првом, усвојена је уставна жалба В.Б. и утврђено да је решењима Првог основног суда у Београду К.бр.60/10 од 30.01.2013. године и Кв.бр.816/13 од 25.02.2013. године, подносиоцу уставне жалбе повређено право на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, док је у ставу другом поништено решење Првог основног суда у Београду Кв.бр.816/13 од 25.02.2013. године и одређено да исти суд донесе нову одлуку о жалби браниоца окривљеног, подносиоца уставне жалбе, изјављеној против решења Првог основног суда у Београду К.бр.60/10 од 30.01.2013. године. Према наводима у образложењу одлуке Уставног суда, окривљени је сходно одредби члана 197. став 1. тада важећег ЗКП, с обзиром да је правноснажном пресудом ослобођен од оптужбе за предметно кривично дело, имао право на накнаду трошкова кривичног поступка под условом да је такав захтев поднео у оквиру прописаног преклузивног рока из члана 194. став 2. ЗКП.

У поновљеном жалбеном поступку, Први основни суд у Београду је, побијаним решењем, преиначио првостепено решење и одбацио као неблаговремен захтев окр. В.Б. за накнаду трошкова кривичног поступка, од 18.01.2013. године, са образложењем да је бранилац окривљеног изричито повукао претходно поднете захтеве за накнаду трошкова поступка од 07.12.2011. године и од 26.03.2012. године, а да је нови, постојећи захтев за накнаду трошкова поступка од 18.01.2013. године, поднет након истека преклузивног рока од једне године за подношење истог, прописаног чланом 194. став 2. тада важећег ЗКП, односно истоветном одредбом члана 262. став 2. сада важећег ЗКП, рачунајући од дана правноснажног окончања кривичног поступка против окривљеног, односно од дана доношења пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 927/10 од 21.10.2011. године.

Према одредби члана 604. став 1. ЗКП, законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика оцењиваће се по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01 и 38/02, „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП).

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 927/10 од 21.10.2011. године, сагласно одредби члана 197. став 1. раније важећег ЗКП, одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окр. В.Б. падају на терет буџетских средстава. Према одредби члана 265. став 1. сада важећег ЗКП, у ситуацији када је оптужени ослобођен од оптужбе, трошкови кривичног поступка, између осталих, награда и нужни издаци браниоца, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 194. став 2. раније важећег ЗКП, којој одговара одредба члана 262. став 2. ЗКП прописано је, између осталог, да се подаци о висини трошкова и захтев за њихову накнаду могу поднети најкасније у року од једне године од дана правноснажности пресуде или решења из става 1. овог члана (којом је одлучено ко ће сносити трошкове кривичног поступка)

Имајући у виду цитиране прописе и да из поднесака – захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, са трошковником браниоца окр. В.Б., адв. Мр. Н.Ј. од 26.03.2012. године и од 18.01.2013. године, произилази да је истима само прецизиран износ трошкова кривичног поступка захтеваних првобитним трошковником од 07.12.2011. године, због измене адвокатске тарифе и да поднесак браниоца – захтев за накнаду трошкова са трошковником од 18.01.2013. године, супротно оцени суда у побијаном решењу, не садржи изричиту изјаву браниоца окривљеног о повлачењу захтева за накнаду трошкова кривичног поступка поднетог 07.12.2011. године, већ о повлачењу раније поднетих обрачуна висине трошкова – трошковника, по оцени Врховног касационог суда, Први основни суд у Београду побијаним решењем, којим је као неблаговремен одбацио захтев за накнаду трошкова поступка браниоца окривљеног, учинио је повреду закона из члана 441. став 4. у вези са чланом 262. став 2. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде тако што је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.Б. као основан, укинуо побијано правноснажно решење и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање о жалби браниоца окривљеног против првостепеног решења о трошковима кривичног поступка, при чему ће тај суд имати у виду примедбе наведене у овој пресуди.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**